

ligt; men desuagtet bliver der dog mellem de 98 og 100 Rd., een Daler bundet ved ikke at udbetale Pengene, saa naar det ærede Medlem har lagt en overordentlig stor Bægt paa den Side af Sagen — det er den ene Side, jeg skal strax komme til den anden — saa har han ikke anvendt sit sædvanlige, særdeles heldige og for os meget brugbare Regnetalent. Havde han anvendt det i Forbindelse med sin store Skarpsindighed, saa havde han vist mere om denne Sag end Noget af os Andre.

Seg kommer nu til den anden Side, som det ærede Medlem fremhævede, og det er den, som angaaer den følgende, vedvarende Behandling af disse Obligationer, den nemlig, at der hvert Aar skal betales Coupons; men naar det ærede Medlem vil lægge Mærke til, hvad det betyder ved Siden af den hele øvrige Udbetaling fra Kasjerne, naar han rigtig gjør sig Rebe for, hvor store Tidsmomenter der gaae hen dermed, saa vil han see, at naar der er Coupons, udkræves dertil meget ringe Tid. Naar det ærede Medlem siger, at vi ville indskrænke Contoivernes Personale og Arbeidskræfter, maa jeg minde om, at Hovedsagen jo er at forandre Obligationerne til Coupons-Obligationer; Ud-særdigelse af Dvitteringer, Conferering af Obligationerne med Bøgerne, Forsøg paa at vide, hvor Obligationerne ere placerede, denne forunderlige Maade at give interfigende Under-skrifter paa disse Dvitteringer, siden lægge Mærke til, hvad det er for fingerede Navne, der kunne staae der, og hvad de sige; det er det, der for Dieblisset er tidspildende; men det falder Altsammen bort, naar vi overkomme til Coupons. Jeg troer saaledes, at der ikke fra den Side af Sagen ligger nogen væsentlig Bægt paa at gaae den Vej, det ærede Medlem har foreslaaet; det, der skulde bringe os til at gaae den Vej, var, om det forholdt sig saa, at vor hele finantzielle Anseelse vilde vinde Noget derved. I den Henseende har det ærede Medlem heller ikke gjort Andet end spørge et andet æret Medlem (M. Hage), hvad hans Mening var derom, men jeg synes dog, at det vilde være rigtigere at gaae en positiv Vej og paavise,

at vi virkelig ville faae en større Tillid ved at indfrie disse Obligationer; det eneste Middel, vi i saa Henseende kunde have, det var at udgive vort Reservecfond. Men nu skal jeg gjøre en Bemærkning, som maastee er positiv; hvad er det, der skal give os Credit? Det er, at man veed, at vi have Midler til vor Naadighed, som vi i Dieblisset eller ibetmindste meget snart kunne anvende, og det have vi i vort Reservecfond, men dersom vi bruge vort Reservecfond og de Midler, der staae til vor Naadighed for derved at indfrie disse Obligationer, saa er det ganske vist, at vi ikke have denne Gjæld; men for senere at faae Penge maae vi gjøre nye Anstrengelser, og skabe en ny Gjæld, og denne nye Gjæld vilde vi i Almindelighed komme til at stifte under Omstændigheder, hvor det er allervanskeligst at gjøre den, saa det er meget bedre at beholde disse Obligationer, idet vi i et givet Dieblis-entier kunne anvende dem som et Depositum for Baan eller, dersom Omstændighederne ere heldige, sælge dem og gjøre dem i rede Penge. Jeg kan virkelig ikke see, at det ærede Medlem i den Henseende har fremført det Allermindste, der skulde lede os til i vor Beslutning at følge ham; og det skylder han dog; han er i begge Retninger kun bleven paa det Negative; han siger: Siig mig det, i begge Henseender veed jeg Tingting, saa skal jeg sige Jer min Mening.

Oppermann: Ja, den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) kom unægtelig med et Par Sukkerflugler om Regnetalent og Forstand, men det Bedste kom jo ogsaa tilstrækkelig bagefter. Jeg troer virkelig ikke, at det kan være den ærede Rigsdagsmands Mening at fastholde Alt, hvad han sagde (Tscherning: Jo!) — Altsaa jeg var ikke kommet med noget Positivt med Hensyn til Paastandene fra den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (M. Hage)? men saa maa den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds ikke have hørt, at jeg har gjort Alt, hvad man kan gjøre, for at komme med noget Positivt, nemlig nævne, hvad det var for Baan, jeg troede, at den ærede